

1682 ին. Նւ. Ս. Էջմիածնի (1682—1685). Ս. Էջմիածին կը դառնայ Եւզոկիայէն և կը մնայ հոն (1686—1691). կը ժամանէ Ս. Երուսաղէմ 1692 ին. ուր կ'ըլլայ աթոռակից Պոլսեցի Յովհաննէս պարք.ի. Երուսաղէմի Նւ. Հալէպի. Կարնոյ և ուրիշ գաւառներու համար (1695—1696). դարձեալ Ս. Էջմիածնի մէջ (1696—1698), ուր Նահապետ կթղ. գահըկէց կ'ըլլայ միաբանութեան եւ ժողովրդեան հետ ունեցած գժտութեան պատճառով, և Մինաս Ամդեցի 12 եպս.ներու հետ կաթողիկոս կ'օծէ Զուղայեցի Ստեփանոս եպս.ը որ բանտին մէջ կը վախճանի 1698 Յնվար 5 ին. կը մեկնի Պոլիս 1698 ին. նոյն միջոցին կ'ընտրուի պարք. Երուսաղէմի, բայց կը մնայ մինչև 1701 տարին, նոյն տարւոյն սեպտ.ին կը հասնի Երուսաղէմ. Ս. Յակոբի վանքին պարտուց համար երկիցս կը բանտարկուի 1702 և 1703 թուականներուն. (Քաղաքի իր Օրագրութեան): Կը վախճանի 1704 ին եւ կը թաղուի Ս. Փրկչի վանքին մէջ. իր տպանագիրն է հետեւեալը.

«Այս է տապան Տեառն Մինասայ Ամթեցոյ Աստուածաբան վարդապետի եւ սրբոյ Աթոռոյ առաջնորդի որ փոխեցաւ ի կեանս վերին, թուին ՌՃԾԳ» (=1704): «Սարաք Մահտեսի Անտոնն ետ կազմել գտապանս»: Իր մասին տեսնել նաև Թորոս Աղբար, էջ 458—459): Ս. Յակոբի իր տուած յիշատակներու մասին տեսնել ՄԶ. Թ. 532:

Մինաս պարք. յորինած է 1698 ին Ազգաբնակչիս քաղաւորաց Հայոց գիրքը. (տպ. 1735, Կ. Պոլիս, և 1870, Ս. Էջմիածին). առաջին անգամ ըլլալով ձեռագիրներու հետ բաղդատութեամբ Պոլսոյ մէջ 1700 ին տպագրել տուած է Նարեկը. ունի Օրագրութիւն մը (անխոյ) ՌՃԻԹ—ՌՃԾԳ (= 1680—1704). Թղթակցութիւն կատարած է Լիվոնիոյ ճուլայականին հետ 1702 ին, (տպ. Յուզ. էջ 1240): Աղեքսանդր Ա. Զուղայեցի կթղ.ին Կ. Պոլսէ ուղղուած 1706 թուականով և 448 կնիքներով խնդրագրի մը մէջ, Մինաս պարք.ի մասին հետեւեալ աննպաստ կտորը դրուած է. «... Մինաս վրդ. Ամդեցի որ բազում պատճառաւ եղև յարաբարդել զպարտոն սուրբ յերուսաղիմայ մինչ ԲՃ. քիսէ. միաբանեալ ձեռամբ չար իշխանացն յորժամ եղև առաջնորդ յերուսաղիմայ». (Կոռնկ, 1861. էջ 674): ԶԾԸ (= 1309) թուին Փերոստ ընդօրինակուած ս. գրոց ձեռագիր մը յիշատակ տուած է Ս. Յակոբի (ՄԶ. Թ. 154):